

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1624. usque ad annum 1627

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1778

VD18 90118863

§. 44. Principum ac Illustrium Virorum obitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67369)

Sæc. XVII. *plures Ecclesie Romanæ Doctores Historiam primitivæ Ecclesie depravarunt, detegere, ac publici juris facere velit: Verum quam turpiter & nequiter Sæctores Historiam Ecclesiasticam circa primitivæ Ecclesie disciplinam falsis, detortisque suis interpretationibus & corruperint, quis est, qui ignoret? Tandem vero egregii hi Patres die quinta Novembris finem suæ Pseudo-Synodo imposuere, in qua præter Ministrorum castigationes potissimam Synodice sollicitudinis suæ partem in procuranda Prædicantium, suarumque uxorum ac prolium sustentatione impenderunt, & magno conatu magnas tractarunt.*

§. XLIV.

Principum, ac illustrium Virorum obitus.

Blanc. Hist. de Bav. t. 4. pag. 117. Lotich. rev. Germ. p. 483. Adl. An. nal. Boic. part. 3. l. 11. Bayre Hist. d'Allem. t. 9. pag. 565. **I**nter Ecclesiasticos S. R. J. Principes qui hoc anno extremum vitæ diem morte confecerunt, immoto in Religionem, & Germanici Imperii salutem affectu nulli secundus erat Joannes Schwicardus Archiepiscopus, atque Elector Moguntinus. Fuit ille ex stirpe illustrissima Baronum de Cronenberg natus, atque in eximia erga Deum pietate & Religione educatus; con-

cordiæ, pacis, publicæque salutis stu- Sæc. XVII.
 diosissimus, ac insuper oris facundia, A.C. 1626.
 morum comitate, & prudentiæ præ-
 stantia, imo quod præcipuum erat, vi-
 tæ innocentia & sanctimonia. Immodum
 commendatus: horum quoque merito-
 rum suffragio non modo Catholicorum,
 sed & Protestantium Principum, qui-
 buscum sæpe de rebus gravissimis age-
 bat, amorem, admirationemque sibi
 conciliabat & magno tandem relicto sui
 desiderio die decima septima Septem-
 bris animam Deo reddidit anno ætatis
 suæ septuagesimo quinto, Ecclesiastici
 vero Regiminis vigesimo tertio. Utilem
 profus operam Catholico foederi præ-
 stitit, atque Imperii comitiis semel,
 Septemviralibus quarta vice non sine
 ingenti laude interfuit, binosque Cæ-
 sares Mathiam, & Ferdinandum legit,
 unxit, & coronavit, ac præ ceteris Aca-
 demicæ Argentoratensi & Altorfinæ spe-
 cialia a Ferdinando II. Imperatore pri-
 vilegia procuravit. Tandem suscectus
 illi erat Georgius Fridericus a Greif-
 fenclau Wormatiensis Episcopus.

Hujus celeberrimi Præsulis merita
 æquasse videtur Guilielmus V. Bava-
 riæ Dux, Princeps vere Magnus, Sa-
 piens, pius & Religiosus, omnique en-
 comio dignissimus. Hic imperii onere
 anno prioris sæculi nonagesimo sexto

Sæc. XVII. in Maximilianum Filium suum rejecto, reliquum vitæ tempus soli Deo, animæque suæ sacrabat, atque asceterio ad eremi normam constructo sese a rerum humanarum strepitu subducens, orationi, corporis mortificationi, frequenti Sacramentorum usui, aliisque pietatis exercitiis continuo vacabat, nec alio solitudinis temperamento usus, nisi quod sæpius ægrotos non modo in Xenodochio utroque S. Spiritus & S. Elisabethæ, sed etiam in suburbis & pagis decumbentes frequenter, non sine magna graveolentiæ molestia visitavit, animique ægritudinem piis motibus, inopiam vero corporis larga sumptibus levavit. Non raro ipsemet tabida ægrotorum corpora de lectulis sustulit, suaque manu nauseantibus cibum ingessit. Insuper Monachii Orphanotrophium pro pupillis, aliamque domum construxit, dotavitque pro peregrinis, quibus frequens adstitit, pedes adventantibus levavit, mensæque accumbentibus epulas intulit, sæpe etiam animam agentibus consolator adstitit, eorumque funibus præsens parentavit. Neque lassus erat in hisce misericordiæ operibus dignissimi Principis pietas juxta ac liberalitas: præterquam enim, quod per totam Bavariam quamplurima Tempia exstruxerit, ornarit, collapsaque restau-

rarit, insuper omnes ferme thesauros Sæc. XVII.
 in Monacense Jesuitarum Collegium, A.C. 1626.
 atque augustissimum Templum S. Mi-
 chaelis a fundamentis, sumptu Regio
 extractum prodegit, sacramque ædem
 Divo Carolo Borromæo in Insula Sub-
 urbana dicatam pene ultimo voto posuit,
 exornavitque: cum vero vitæ suæ fi-
 nem instare intelligeret, mira pietate
 sese ad postremam luctam accingebat,
 receptisque morientium Sacramentis
 die vigesima sexta Februarii annos na-
 tus septuaginta septem a mortali vita
 ad immortalem transiit gloriam, in am-
 biguo relinquens, pietate an felicitate
 major esset.

Hoc item anno vivere, aut potius
 furere desiit Ernestus Mansfeldius, Spu-
 rius Petri Mansfeldii toga belloque no-
 bilissimi Comitum, Patris optimi filius
 pessimus. Hic sub auspiciis Caroli Mans-
 feldii in Hungaria militiæ tyrocinnium
 posuit, atque adolescens Hispaniæ Re-
 gis in Belgio, & Cæsaris in Hungaria
 stipendia merebat: cum vero quamdam
 Præfecturam meritis suis debitam cre-
 deret, a Rudolpho tamen Cæsare re-
 pulsam ferret, anno Christi millesimo
 sexcentesimo decimo relicta Vienna ad
 Protestantes defecit, ac vindictæ sti-
 mulo agitatus, pro Bohemis rebelibus,
 Friderico Palatino, necnon Transylva-

Sæc. XVII
A.C. 1626

niæ Principe adversus Cæsarem copias
conscriptit, pluresque Imperii & Im-
peratoris Provincias, Principumque
Catholicorum ditiones rapinis, cædi-
bus, incendiis, & prædationibus exhau-
sit, assuetusque prædas & latrocinia
jam ex antiquo, tanquam belli artem
exercuit, plerumque per fraudes, sæ-
pius etiam per cædes & cruorem, in
corporibus præcipue Sacerdotum, quos
odiis innatis & tralatitiis ad usque per-
nitiem infectabatur: ad summam, ex
professio in suo exercitu alebat vagos,
latrones, & grassatores, qui vitam uni-
versam in vitiis, animam in prædis &
fanguine, mortemque in infamia tra-
figebant: ipse etiam eorum Dux non tam
victoriis, quam dolosis artibus, peri-
diis, & indurata rebellandi pertinacia
amicis juxta & hostibus, terribilem se
reddidit: tandem a Cæsare tertio præ-
scriptus, pluribusque præliis fractus,
dum novas vires contra Cæsarem me-
decunque contracturus Constantinopoli
cum Turcis ageret, ac inde Vene-
tias proficisci pararet, contracto pe-
stilentiae morbo in itinere apud Ro-
coviam, ignobilem vicum Zaram inter
& Spalatum, condito prius militari te-
stamento Mense Decembri periit, se-
Christianorum quidem sepulcro ac lacri-
mis dignus, postquam, ut fertur, a
Bu-

Budensi Mufti, sese Turcicorum Sacro-
rum Antistite ad Mahometem literas, Sæc. XVII.
A. C. 1626.
ut ab eo ob insigniâ in Turcicam gen-
tem beneficia, in cælum admitteretur,
acceptit: Eo nimirum dementiæ sensim
delabuntur, quos nec secundi nec ad-
uersi fortunæ casus ad summi Dei re-
verentiam erigere valent.

Haud meliore fato dignus Guelpher-
byti die sexta Maij decessit Christianus Meyeran,
Hist. Belg.
lib. 46.
Brunsvicensis Dux, Halberstadiensis
Pseudo-Episcopus, qui Friderici Pa-
latini res reparaturus, arma in Cæsa-
rem vertit, majori ferocientis animi
impetu, quam militaris fortunæ gloria.
Postquam vero ope Daniæ Regis, Ul-
ricum Fratrem suum natu majorem pa-
terna hæreditate deturbaverat, altero
post Mense febris correptus, trigesimo
ætatis anno vita simul & possessione
dejectus est. Toto belli tempore aluit
militem suum non ære proprio, sed dun-
taxat Clericorum, civium & rustico-
rum bonis, spoliisque, in Sanctos sa-
cilegus, atque in Ecclesiasticos cru-
delis. Fama fert, dum corpus exente-
ratum est, prodigiosæ longitudinis lum-
bricos intra viscera repertos, ut hinc
Catholicis, in quorum viscera crudeli
ferro grassabatur, haud temere credi-
tum sit, hoc ei mortis genus præpro-
li 5 pe-

Sæc. XVII. perum simul & ominosum ex vincis
A. C. 1626. Dei ira obvenisse.

Tertia denique Rebellionis victima
ineunte Mense Decembri cecidit Joannes
Ernestus Vinariensis Dux, cui, ex
quod Cæsaris proscriptionem morte
præverteret, mori profuit, præforti
cum nulla nec domi nec belli celebri-
tate factorum, nisi quod Imperatoris
Ecclesiæ Romanæ hostis esset, inno-
tuisset. Ita uno anno tres Cæsaris ho-
stes acerrimi prius victoribus armis
victi & debellati, postea vel præprop-
ra vel infami morte puniti perierunt,
ut manifestum fieret, non tam homi-
nes, quam Superos pro æqua Cæsaris
caussa gladium strinxisse.

Pari quidem fatalis legis necessi-
tate, immortalis tamen nominis sui glo-
ria die septima Augusti Ludovicus Holo-
fiæ Princeps decessit. Hic præter
mi, corporisque dotes æterno sane e-
logio insignique suo merito *fidelis ho-*
perii Principis nomen consecutus est, ex
quod superatis Protestantium minis &
solicitationibus, Cæsari non sine
bro vitæ ac fortunæ discrimine in
adversa & prospera constans ad ultima
usque halitum vitæ adhæserit. Funerum
ejus non modo ipsemet Joannes Geor-
gius Saxonie Elector magnifico pro-
fus mausoleo, sed etiam Georgius eius
Filius

Filius, cunctique Consilarii ac Ministri Sæc. XVII.
acerbis lacrimis parentarunt. A. C. 1626.

Hic idem quoque annus exitialis
exstitit Francisco de Bonne, Duci Le-*Priorat.*
diguerio Franciæ Commestabili, qui *Gualdo Hist.*
licet secta Calvinista inter suos primas *Ferd. II.*
haberet partes, raro tamen exemplo, *p. I. l. 4.*
immota fide & obsequio quatuor Re-
gibus adhæsit, seditiosis Sectariorum
consiliis semper adversatus. Tandem
primo Hugonotarum rebellium factio-
nem, ac demum provec̃ta jam ætate
ipsam etiam Sectam unacum Fratre
suo Comite Orvallo, ejusque conjuge
abdicabat, ad Romanæ Ecclesiæ sinum
reversus: tandem vero in morbum in-
cidit, suæque vitæ finem appropinqua-
re sentiens, Sacris Ecclesiæ Sacramen-
tis non sine magno pietatis ac poeni-
tentix sensu receptis, æstate in autum-
num vertente annos octoginta quatuor
natus obiit, unice deplorans, quod per
tot annos Calvinianæ sectæ addictus
vixerit; quocirca omnes suos domesti-
cos ante obitus sui horam adesse voluit,
quos etiam ad fidem Catholicam ut-
pote in qua sola esset salus, hortabatur.
Non minus militaris fortitudinis laude
inclaruit Joannes Jacobus Barbianus
Comes de Belgio - Joso, qui a Ru-
dolpho II. Cæsare Hungariæ superioris
Præfectura honoratus, Protestantes
Hun-

Sæc. XVII. Hungaros Deo, Ecclesiæ ac Cæsari re-
 A. C. 1626. belles armorum vi ad obsequium re-
 vocare nitebatur: unde Sectariorum in-
 vidiam, odiumque in se concitans,
 post varios indignantis fortunæ casus
 relictis Cæsareis signis, in Belgium se-
 cessit, ubi ab Hispanis cujusdam Pro-
 vincię administrationem adeptus, de-
 mum Leodii vitæ suæ finem imposuit.
 Denique hoc anno die trigesima Octo-
 bris Ferdinandus Gonzaga obiit, qui ipso
 anno hujus sæculi quinto Cardinalium
 Collegio adscriptus, mortuo tamen
 Francisco Mantuæ Duce ejus fratris
 purpuram dimisit, anno Christi millesimo
 sexcentesimo duodecimo Mantuæ
 num Ducatum adeptus: Edidit laudis
 fermone versus perelegantes præter
 orationem in laudem S. Caroli Borromei.

§. XLV.

Novi Hugonotarum motus in Gallia

Ludolph.
 Schaubühne
 1707. 5. P. 338.

Vix Nemausensium Calvinistarum in-
 ror sedatus fuerat, cum rursus
 vi tumultus apud Vivarienses exci-
 rentur, authore Brisonio Nobili Hugonota,
 qui arcem Pufiniam anno præterito
 occupatam Regi restituere detrectabat,
 quamvis id initæ pacis leges depo-
 rent: Ut igitur hujus Viri perfidia, per-